



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · primer període · sèrie P · número 1

Ple del Parlament

Sessió 1, de constitució, dimecres 26 d'octubre de 2015

Presidència d'Edat del Sr. Julià de Jòdar Muñoz

Presidència de la M. H. Sra. Carme Forcadell i Lluís

TAULA DE CONTINGUT

Constitució del Ple del Parlament i elecció de la Mesa del Parlament 396-00001/11 i 398-00001/11	3
Manifestació de condol per la mort de l'exdiputat Jordi Miralles i Conte	4
Constitució del Ple del Parlament i elecció de la Mesa del Parlament (continuació) 396-00001/11 i 398-00001/11	4

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Segona edició
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

SESSIÓ 1

La sessió s'obre a les onze del matí i dos minuts. Presideix el president de la Mesa d'Edat, acompanyat dels secretaris de la Mesa d'Edat, la qual és assistida pel lletrat major.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat en funcions, acompanyat de tot el Govern en funcions.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Constitució del Ple del Parlament i elecció de la Mesa del Parlament (tram. 396-00001/11 i 398-00001/11).

El lletrat major (Antoni Bayona Rocamora)

Autoritats, senyores i senyors, bon dia i benvinguts al Parlament de Catalunya en aquesta sessió constitutiva de l'onzena legislatura.

Constitució del Ple del Parlament i elecció de la Mesa del Parlament

396-00001/11 i 398-00001/11

Com és preceptiu, d'acord amb el que estableix l'article 1 del Reglament del Parlament, aquesta sessió s'ha d'iniciar donant lectura del Decret de convocatòria de la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya. Aquest decret és el número 229, de 21 d'octubre de 2015, publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* del proppassat 22 d'octubre.

El decret diu així: «Realitzades les eleccions al Parlament de Catalunya el passat dia 27 de setembre i atès que les corresponents juntes electorals provincials han proclamat els resultats d'aquest procés electoral, de conformitat amb el que estableix l'article 10, lletra d, de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, decreto:

»Article 1. Convocar a la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya els diputats i diputades electes que han estat proclamats per les juntes electorals provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, d'acord amb el resultat de les eleccions realitzades el dia 27 de setembre de 2015.

»Article 2. La sessió constitutiva tindrà lloc el dia 26 d'octubre de 2015, a les 11 hores, al Palau del Parlament.

»Disposició final. Aquest decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

»Barcelona, 21 d'octubre de 2015.» Signat, Artur Mas i Gavarró, president de la Generalitat de Catalunya.

El Reglament del Parlament, d'acord amb el que preveu l'article 2, estableix que aquesta sessió constitutiva ha d'estar presidida inicialment pel diputat o diputada electe de més edat d'entre els presents, assistit pels dos diputats més joves en qualitat de secretaris.

Segons les dades lliurades al Parlament de Catalunya, consta que l'illustre senyor Julià de Jòdar Muñoz, nascut el 28 de desembre de 1942, és el diputat de més edat d'entre els presents i li correspon de presidir la sessió.

Comptarà amb la col·laboració dels dos diputats més joves, que són l'illustre senyor Joan Giner Miguélez, nascut el 26 de juliol de 1989, i l'illustre senyor Gerard Gómez del Moral i Fuster, nascut el dia 17 d'octubre de 1989.

Si algú d'entre els proclamats electes considera que té un millor dret, ho haurà d'advertir ara. En cas contrari, el Parlament espera i el Reglament disposa que componguin la Mesa d'Edat per tal d'obrir la sessió constitutiva del Parlament en la seva onzena legislatura. *(Pausa.)*

Els prego, doncs, que vulguin ocupar els seus llocs en la presidència.

Mentrestant, com a lletrat major del Parlament de Catalunya, els vull desitjar a tots i a totes els millors encerts en l'exercici de la funció representativa i de servei a les persones i al país que el poble de Catalunya els ha encomanat.

(Pausa llarga.)

El president de la Mesa d'Edat (Julià de Jòdar Muñoz)

Un cop iniciada la sessió constitutiva amb la lectura del decret de convocatòria per part del lletrat major, com a president de la Mesa d'Edat, i d'acord amb l'article 2 del Reglament, declaro oberta aquesta sessió.

Manifestació de condol per la mort de l'exdiputat Jordi Miralles i Conte

Abans de començar, si em permeten, voldria proposar guardar un minut de silenci en memòria del senyor Jordi Miralles i Conte, que fou diputat del Parlament de Catalunya durant la setena, vuitena i novena legislatures, i també fou secretari tercer de la Mesa del Parlament en la vuitena legislatura.

Demano, doncs, un minut de silenci en la seva memòria.

(La cambra, dempeus, serva un minut de silenci. Aplaudiments.)

Constitució del Ple del Parlament i elecció de la Mesa del Parlament (continuació)

396-00001/11 i 398-00001/11

President de la Generalitat, president Montilla, presidenta Núria de Gispert, president Rigol, president Benach, honorables consellers i conselleres, il·lustres diputats i diputades, autoritats que ens acompanyen, senyores i senyores assistents, treballadors del Parlament i dels mitjans de comunicació que cobreixen aquesta sessió i que faran el possible perquè arribi a tots els ciutadans, els desitjo molt bon dia a tots i a totes.

És una paradoxa que l'atzar m'hagi designat president d'edat d'aquesta cambra quan el nostre grup parlamentari no hi ha volgut ocupar cap lloc. No me'n queixo: l'atzar és arbitrari, però no frívol; vaig néixer una matinada dels Sants Innocents, i aquíestic. En aquesta Mesa tenim Gerard Gómez del Moral i Fuster i Joan Giner i Miguélez, que procedeixen de famílies de l'Aragó i Catalunya, de Saldes, de San Félix de la Vega i Lleó, de Tavernes de la Vallidigna; jo mateix sóc fill de cartagenera i de Vélez-Rubio. I trobar-nos aquí potser també és un producte de l'atzar, però també és producte de la voluntat de pertinença i del país que ens ha tocat viure, la seva cultura, la seva història i la seva llengua, i que podria servir d'exemple segurament a l'Europa actual, incapaç d'ajudar els damnats de la terra com mereixen.

Més paradoxal encara, i molt menys innocent, és que jo formi part de la generació independentista que va organitzar el Comitè Català contra la Constitució Espanyola del 1978, perquè no va significar una ruptura amb el franquisme, sinó la seva impunitat; perquè no va sorgir d'un procés constituent popular, sinó que va ser elaborada des de dalt; perquè no reconeixia Catalunya com a nació, i perquè mantenia els privilegis econòmics i de classe, les mateixes forces d'ordre públic, l'exèrcit i la judicatura del franquisme. I ens vam oposar a l'Estatut de Sau perquè emanava d'aquella Constitució i, en conseqüència, vam demanar una abstenció activa en les eleccions autonòmiques del 1980. La radicalitat independentista tenia un preu; el vam pagar amb persecució i soledat. Vam resistir mentre les institucions miraven cap a una altra banda el 1981 i el 1992. I no oblidem Guillem Agulló.

Vam treballar des de la base, vam ser perseverants i vam poder enllaçar amb la creació d'un moviment de masses democràtic, pacífic i sostingut, que va començar amb la Plataforma pel Dret de Decidir el 2006 i va continuar amb les consultes per la independència entre el 2009 i el 2011, amb la manifestació contra la sentència del Tribunal Constitucional del 2010, amb la fundació de l'Assemblea Nacional de Catalunya, amb les diades dels últims anys i amb la consulta del 9 de novembre del 2014.

Un país de carrer, que s'ha expressat amb tantes marees verdes, grogues o blanques, amb tantes vagues generals, amb tantes propostes i protestes arreu dels Països Catalans, un país que ja hi és. La composició d'aquesta cambra n'és el fruit per acció, amb una majoria independentista, i per reacció, amb una nova minoria a l'oposició.

L'última i més important de les paradoxes és que disposem d'una majoria independentista al si d'un ordre jurídicopolític que li nega tota capacitat de realitzar el mandat democràtic de la ciutadania que l'ha votat. La tasca principal d'aquest Parlament serà la de resoldre el conflicte en els mateixos termes democràtics, pacífics i sostinguts

del moviment que li ha conferit la majoria legal i la legitimitat moral per fundar un nou model ètic, jurídic i polític, assentat sobre la llibertat, la igualtat i la justícia social per al nostre poble, perquè fa molt de temps que els moviments pels drets socials, nacionals i civils, el teixit associatiu, estan constituint un model per a un nou país, on caldrà establir una nova i distinta relació entre continuïtats i ruptures, entre el carrer i les institucions, entre les estructures socials i la vida moral, entre la trama constitucional i les seves bases materials.

Aquest Parlament, que està essent contemplat arreu del món, també serà l'escenari de l'embat entre democràcia i règim davant d'aquest món que ens contempla.

S'ha estat molts anys ajudant a fer governs a Madrid, a construir les seves alternatives de poder, però ara no en som l'alternativa, sinó l'alteritat; una alteritat que no se'n vol reconèixer, una alteritat que no està restringida a la utopia o al record, sinó que és concreta i factible, i necessària. Ja no ens acontenta el pinso, volem sortir de la gàbia; no canviar-la, sinó fugir-ne. No volem les molles, que diria Ovidi Montllor, és temps del pa sencer.

La majoria independentista d'aquesta cambra n'és la garantia, i el Parlament és un dels llocs on s'ha de construir políticament aquesta alteritat. Però no oblidem que també hi ha una alteritat que afecta la majoria i una alteritat que afecta les minories. El problema del pa i del treball afecta la majoria; el problema de les retallades i les creixents desigualtats afecta la majoria; el problema del patriarcat ens afecta a tots, encara que colpegi les dones; el problema de la salut afecta la majoria; el problema de l'escola afecta la majoria; el problema de la cultura afecta la majoria; el problema ecològic afecta a totes i a tots. Però, en canvi, afecten la minoria i els seus interessos les privatitzacions, els rescats bancaris o la corrupció.

Som un sol poble, certament, però divers i plural i complex, amb unes desigualtats i exclusions per raons de classe, d'origen, de gènere o de creences que són ja intolerables, vergonyoses. Aquest hivern, senyors diputats i senyores diputades, hi haurà milers de famílies que no podran pagar la llar, els aliments, els serveis mínims; hi haurà infants desnodrits i gent gran desatesa. Cap govern sorgit d'aquest Parlament no guanyarà la legitimitat si no aplica les mesures indispensables per paliar-ho. No es pot fallar a la llibertat política d'aquest poble, perquè no es pot fallar a la justícia social per a la seva gent.

Però amb els pobres no s'han de fer experiments. Si les institucions han d'aplicar plans d'emergència social són ells, els pobres, que han de participar-hi i tenir-ne el control. Que cap mare de família necessitada no hagi de dir, com la portera de palau més famosa de la literatura catalana, la immortal Secundina: «Talli qui talli el bacallà, una es queda sempre de portera.»

Són temps de llibertat i és temps de justícia. Visca la terra!

Moltes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

De conformitat amb l'article 2.2 del Reglament, procedirem ara a la lectura de la relació dels diputats i diputades electes.

Prego al secretari de la Mesa d'Edat senyor Gerard Gómez del Moral i Fuster que iniciï la lectura de la relació dels membres electes per la circumscripció de Barcelona.

El secretari de la Mesa d'Edat Gerard Gómez del Moral i Fuster

«La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 9 d'octubre de 2015, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Barcelona les senyores i els senyors següents:

»Junts pel Sí:

»Oriol Amat i Salas

Oriol Amorós i March

Pere Aragonès i Garcia

David Bonvehí i Torras

Montserrat Candini i Puig

Muriel Casals i Couturier

Joan Ramon Casals i Mata

Magda Casamitjana i Aguilà

Antoni Castellà i Clavé

Antoni Comín i Oliveres
Lluís Maria Corominas i Díaz
Jordi Cuminal Roquet
Chakir el Homrani Lesfar
Anna Figueras i Ibàñez
Carme Forcadell i Lluís
Gerard Gómez del Moral i Fuster
Germà Gordó i Aubarell
Oriol Junqueras i Vies
Neus Lloveras i Massana
Artur Mas i Gavarró
Neus Munté i Fernàndez
Marta Pascal i Capdevila
Eduardo Reyes Pino
Irene Rigau i Oliver
Raúl Romeva i Rueda
Marta Rovira i Vergés
Josep Rull i Andreu
Marc Sanglas i Alcantarilla
Maria Senserrich i Guitart
Anna Simó i Castelló
Jordi Turull i Negre
Alba Vergés i Bosch.
»Ciutadans - Partido de la Ciudadanía:
»Inés Arrimadas García
Susana Beltrán García
Marina Bravo Sobrino
Carlos Carrizosa Torres
Noemí de la Calle Sifré
Fernando de Páramo Gómez
Carmen de Rivera i Pla
José María Espejo-Saavedra Conesa
Antonio Espinosa Cerrato
Jesús Galiano Gutierrez
Joan García González
Fran Hervías Chiroso
David Mejía Ayra
Sergio Sanz Jiménez
Sonia Sierra Infante
Elisabeth Valencia Mimbreno
Laura Vilchez Sánchez.
»Partit dels Socialistes de Catalunya:
»Assumpta Escarp Gibert
Pol Gibert Horcas
Eva Granados Galiano
Miquel Iceta i Llorens
Eva Martínez Morales
Raúl Moreno Montaña
Marta Moreta Rovira
Esther Niubó Cidoncha
Ferran Pedret i Santos
David Pérez Ibàñez
Alícia Romero Llano
Jordi Terrades i Santacreu.
»Catalunya Sí Que Es Pot:
»Jéssica Albiach Satorres
Joan Coscubiela Conesa
Albano Dante Fachin Pozzi

Josep Lluís Franco Rabell
Joan Giner Miguélez
Gemma Lienas Massot
Àngels Martínez Castells
Joan Josep Nuet i Pujals
Marta Ribas Frías.

»Partit Popular:

»Antonio Gallego Burgos
Xavier García Albiol
María José García Cuevas
Esperanza García González
Andrea Levy Soler
Juan Milián Querol
Santi Rodríguez i Serra
Alberto Vilagrassa Gil.

»Candidatura d'Unitat Popular:

»Antonio Baños Boncompain
Albert Botran i Pahissa
Josep Manel Busqueta i Franco
Julià de Jòdar Muñoz
Anna Gabriel i Sabaté
Eulàlia Reguant Cura
Gabriela Serra Frediani.»

El president de la Mesa d'Edat

Prego ara al secretari de la Mesa d'Edat senyor Joan Giner Miguélez que continuï la lectura de la relació de diputats i diputades electes per les circumscripcions de Girona, Lleida i Tarragona.

El secretari de la Mesa d'Edat Joan Giner Miguélez

«La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 7 d'octubre de 2015, d'acord amb els resultats electorals» –votats pel poble català exceptuant aquells joves que han hagut d'estar forçosament exiliats per motius econòmics i als quals no s'ha facilitat el seu dret a vot– «ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Girona les senyores i els senyors següents:

»Junts pel Sí:

»Dolors Bassa i Coll
Anna Caula i Paretas
Natàlia Figueras i Pagès
Lluís Guinó i Subirós
Lluís Llach i Grande
Jordi Munell i Garcia
Jordi Orobitg i Solé
Carles Puigdemont i Casamajó
Maria Dolors Rovirola i Coromí
Sergi Sabrià i Benito
Roger Torrent Ramió.

»Ciutadans - Partido de la Ciudadanía:

»Jean Castel Sucarrat
Alfons Sánchez Fisac.

»Partit Socialista de Catalunya:

»Rafel Bruguera Batalla.

»Catalunya Sí que es Pot:

»Marc Vidal i Pou.

»Partit Popular:

»Josep Enric Millo i Rocher.

»Candidatura d'Unitat Popular:

»Benet Salellas i Vilar.

»Circumscripció de Lleida:
»Junts pel Sí:
»Antoni Balasch i Parisi
Ramona Barrufet i Santacana
Albert Batalla i Siscart
Carmina Castellví i Vallverdú
Violant Cervera Gòdia
Josep Maria Forné i Febrer
Montserrat Fornells i Solé
David Rodríguez i González
Bernat Solé i Barril
Marc Solsona i Aixalà.
»Ciutadans - Partido de la Ciudadanía:
»Javier Rivas Escamilla
Jorge Soler González.
»Partit Socialista de Catalunya:
»Òscar Ordeig i Molist.
»Partit Popular:
»Marisa Xandri Pujol.
»Candidatura d'Unitat Popular:
»Ramon Usall i Santa.
»Circumscripció de Tarragona:
»Junts pel Sí:
»Albert Batet i Canadell
Germà Bel Queralt
Ferran Civit i Martí
Montserrat Palau Vergés
Meritxell Roigé i Pedrola
Lluís Salvadó i Tenesa
Jordi-Miquel Sendra Vellvè
Teresa Vallverdú Albornà
Montserrat Vilella Cuadrada.
»Ciutadans - Partido de la Ciudadanía:
»Matías Alonso Ruiz
Francisco Javier Domínguez Serrano
Lorena Roldán Suárez
Carlos Sánchez Martín.
»Partit dels Socialistes de Catalunya:
»Carles Castillo Rosique
Rosa Maria Ibarra Ollé.
»Catalunya Sí que es Pot:
Gerard Bargalló Boivin.
»Partit Popular:
»Alejandro Fernández Álvarez.
»Candidatura d'Unitat Popular:
»Sergi Saladié Gil.»

El president de la Mesa d'Edat

Aquesta presidència fa constar que tots els membres del Parlament han complert els requisits que estableix l'article 23 del Reglament per accedir al ple exercici de la condició de diputat o diputada.

A continuació, procedirem a l'elecció dels membres de la Mesa del Parlament.

D'acord amb l'article 43.2 del Reglament, les votacions per a l'elecció d'aquests càrrecs es fan per mitjà de paperetes que hauran de lliurar a la Mesa d'Edat perquè siguin dipositades a l'urna preparada per a aquesta finalitat.

La primera elecció que correspon fer és la del president o presidenta del Parlament, d'acord amb l'article 44 del Reglament. Per fer aquesta elecció cada diputat o diputada ha d'escriure un sol nom a la papereta, i surt elegit qui obté el vot de la majoria absoluta.

Es consideraran nul·les les paperetes il·legibles i les que continguin un nombre de noms superior al requerit o noms relatius a persones que no són membres del Parlament. Les paperetes sense cap indicació escrita es consideraran vots en blanc.

Recordo a la cambra que els membres del Govern que siguin parlamentaris i la Mesa d'Edat votaran al final.

Prego al secretari senyor Gerard Gómez del Moral que iniciï la crida dels diputats i diputades per ordre alfabètic.

(D'acord amb l'article 99.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Govern en funcions i els membres de la Mesa d'Edat són cridats al final.)

Un cop finalitzada la votació, procedirem a fer l'escrutini per saber qui ha estat elegit president o presidenta del Parlament.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Hem acabat, doncs, el recompte de vots, i ha estat elegida presidenta del Parlament, per 77 vots a favor, 57 vots en blanc i 1 vot nul, la molt honorable senyora Carme Forcadell.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Prosseguirem ara amb la votació per a l'elecció dels dos vicepresidents. D'acord amb l'article 44.2 del Reglament cada diputat o diputada ha d'escriure un nom a la papereta i surten elegits els qui per ordre correlatiu obtenen una majoria de vots.

Prego al secretari, senyor Gerard Gómez del Moral, que iniciï novament la crida dels diputats per ordre alfabètic.

(D'acord amb l'article 99.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Govern en funcions i els membres de la Mesa d'Edat són cridats al final.)

Procedirem a fer l'escrutini per saber quins han estat elegits vicepresidents del Parlament.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Ha estat elegit vicepresident primer, per 66 vots a favor, l'il·lustre senyor Lluís Corominas i Díaz.

(Aplaudiments perllongats.)

Ha estat elegit vicepresident segon, per 56 vots a favor, l'il·lustre senyor José María Espejo-Saavedra Conesa.

(Aplaudiments perllongats.)

Hi ha hagut 5 vots en blanc i 8 vots nuls.

Farem ara la votació per a l'elecció dels quatre secretaris. D'acord amb l'article 44.3 del Reglament, per a l'elecció dels secretaris s'ha d'escriure un sol nom a la papereta, i surten elegits per ordre de vots els quatre que n'obtenen més.

Prego al senyor secretari, Gerard Gómez del Moral, que iniciï la crida dels diputats per ordre alfabètic. Aquesta és la darrera votació.

(D'acord amb l'article 99.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Govern en funcions i els membres de la Mesa d'Edat són cridats al final.)

Acabada aquesta última votació per a les secretaries, aquesta presidència pren una mica de sucre per agafar energia i acabar com Déu mana la votació i l'escrutini, i ràpidament comencem a llegir les paperetes.

Gràcies.

(Pausa.)

I comencem l'escrutini.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Doncs bé, de l'escrutini per a elegir secretaris de la Mesa del Parlament, el resultat de la votació és el següent: 37 vots per a Anna Simó, 36 vots per a David Pérez, 25 vots per a Joan Josep Nuet i 25 vots per a Ramona Barrufet, la qual cosa vol dir que hem de desempatar entre Joan Josep Nuet i Ramona Barrufet i procedir a una nova votació.

(Remor de veus. El president dóna la paraula a Jordi Turull i Negre.)

Jordi Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, president. Amb un cas com aquest no ens hi havíem trobat mai. Si el Reglament ho permet, aquí hi havia un acord entre els grups parlamentaris en què Junts pel Sí tenia la quarta secretaria i que el Grup de Sí que es Pot tenia la tercera. Nosaltres mantenim aquesta proposta encara que hàgim quedat empatats, i, per tant, que el senyor Nuet fos el secretari tercer i la senyora Barrufet fos la secretària quarta és l'acord que teníem. Ens agradaria poder-lo complir, i no sé si la resta de grups hi estaran d'acord. Per no tornar a votar.

El president de la Mesa d'Edat

La presidència, doncs, admet aquest suggeriment, i, per tant, demana a la cambra si també hi està d'acord, i, si hi està d'acord, no hi hauria votació i quedaria, doncs, organitzat d'aquesta manera. És a dir, la senyora Anna Simó, el senyor David Pérez, el senyor Nuet i la senyora Barrufet.

(Aplaudiments perllongats.)

Finalitzades, doncs, les eleccions, hem de convidar els elegits: presidenta, vicepresidents i secretaris i secretària de la Mesa que ocupin els seus llocs, si us plau. Senyora Forcadell, senyor Corominas, senyora Simó, senyor Espejo-Saavedra, senyora Barrufet, senyor Nuet, senyor David Pérez i senyora Anna Simó.

(Els membres de la Mesa del Parlament ocupen llurs llocs.)

La presidenta del Parlament (Carme Forcadell i Lluís)

Molt honorable president de la Generalitat, honorables consellers i conselleres, il·lustres diputats i diputades, president Rigol, president Benach, presidenta de Gispert, president Montilla, digníssimes autoritats, senyores i senyors, una salutació als diputats i diputades, representants de partits, entitats i convidats que per limitació d'espai estan seguint l'acte des d'altres sales.

Les meves primeres paraules són d'agraïment: moltíssimes gràcies per l'honor que m'heu fet en designar-me per presidir aquest Parlament, i crec representar el sentir dels altres membres de la Mesa agraint també el seu nomenament i la confiança que ens heu fet amb aquesta elecció.

Vaig néixer a Xerta, a les Terres de l'Ebre, i em sento orgullosa de la seva gent i de la seva parla, però també em sento orgullosa de la meva ciutat, Sabadell, que m'ha acollit des dels divuit anys, una ciutat feta amb gent d'arreu que representa la diversitat i pluralitat del nostre país.

No he estat mai diputada i no pensava ser-ho, igual que alguns d'altres diputats i diputades d'aquest Parlament, però som aquí perquè les darreres eleccions van ser excepcionals i perquè hi ha hagut un canvi en la manera d'entendre i de fer política.

La meva antecessora, Núria de Gispert, quan va ser escollida presidenta de la novena legislatura, va expressar la seva satisfacció i emoció per haver estat la primera dona que va presidir aquest Parlament. Ho comparteixo. I, des de la complicitat, espero que amb dues presidentes seguides, comencem a canviar una situació anòmala durant massa temps, no només en l'àmbit polític, sinó en tots els àmbits de la vida quotidiana. Treballaré perquè la veu i les experiències de les dones siguin presents en els espais públics en la mateixa proporció que les dels homes i perquè la presència de les dones en els espais de decisió sigui una normalitat i no una excepcionalitat.

M'imagino l'emoció i la responsabilitat que devia sentir Enric Prat de la Riba quan va crear la Mancomunitat, el primer intent d'autogovern d'ençà del 1714. M'imagino l'emoció que devien sentir els diputats en constituir aquest Parlament l'any 1932, després que hagués estat la Ciutadella des d'on s'havia bombardejat Barcelona, i m'imagino l'emoció que devia sentir Heribert Barrera en reobrir el primer Parlament després de la dictadura.

Ara també estem vivint un moment transcendental de la història de Catalunya. El poble va parlar el 27 de setembre amb veus diferents, i aquestes veus i opinions, aquesta diversitat i pluralitat de Catalunya, estan representades en aquesta cambra, i l'obligació d'aquesta Mesa és facilitar que s'expressen de manera equànime i justa. I aquest serà el meu compromís, i estic segura que també el compromís dels que formem aquesta Mesa, perquè, com deia Abraham Lincoln, el compromís és el que transforma una promesa en realitat.

Em comprometo a complir i a fer complir el Reglament. Em comprometo a representar la institució amb tota la dignitat que pugui i, en temps de crisi i quan els nostres ciutadans pateixen privacions, hem de ser un exemple d'austeritat i de transparència.

Aquest Parlament està i estarà al servei de tota la ciutadania, parlin el que parlin, vinguin d'on vinguin, pensin el que pensin, votin el que votin, perquè totes les lleis emanades de la seva tasca han de ser pensades per a tothom.

Que la nostra acció com a diputats i diputades sigui profitosa dependrà del servei que acabem prestant a la ciutadania en general. Siguem lleials a la ciutadania i al bé comú, fem fora qualsevol altre interès que no sigui aquest. Donem exemple com a mostra de servei públic. Volem ser el Parlament de tots i de totes, sense exclusions, per això proposaré que a les reunions de la Mesa hi assisteixin, amb veu però sense vot, perquè la llei no ho permet, els representants dels grups parlamentaris que no tenen representació a la Mesa del Parlament.

En català hi ha una paraula molt bonica de dir «parlar»: «enraonar», que vol dir parlar utilitzant el raonament. Des de la presidència de la Mesa ens esforçarem perquè hi hagi el clima d'entesa i perquè no generem polèmiques estèrils. Continuarem foragitant els insults, les insinuacions malintencionades i les paraules buides d'aquest Parlament. Defensem les nostres posicions des del diàleg i expressem, amb claredat i, si cal, amb contundència, les nostres idees i opinions, però sempre des del respecte que ens ha caracteritzat com a poble. El diàleg és el fonament d'aquest edifici, el respecte a la discrepància són les parets i la voluntat d'entesa n'és la teulada. Sense la conjunció d'aquests tres elements, l'estructura trontolla i cau. Siguem guardians de la fortalesa d'aquest edifici, i, sobretot, tinguem sempre les finestres obertes per a escoltar la voluntat popular i la porta oberta per acollir les necessitats i els anhels del poble.

Vull un parlament sobirà, que aprovi lleis que ajudin els que més ho necessiten i facilitin i millorin la vida de tota la ciutadania; lleis que ajuden a eradicar les desigualtats socials. Vull que, com a diputats i diputades, ens sentim orgullosos en veure que la nostra feina millora i facilita la vida de la gent, que sentin que al Parlament hi ha diputats i diputades que treballen per a ells i amb ells. Som aquí per servir al poble, perquè la política és servei a la comunitat.

Eduardo Galeano, escriptor uruguaià refugiat a Catalunya, fugint de la dictadura del seu país, va escriure: «La utopía está en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces para qué sirve la utopía? Para eso sirve, para caminar.»

Que el Parlament es converteixi en el lloc on la utopia es manifesta, que els somnis del carrer entrin al Parlament, que els anhels de la ciutadania trobin refugi a l'hemicicle.

Diputats i diputades, estiguem a l'alçada del moment i fem present el futur en aquest procés constituent, que el llegat legislatiu d'aquest Parlament sigui la creació d'un marc jurídic propi que doni més llibertat i sobirania per a tota la ciutadania en tots els àmbits.

Nous paradigmes demanen un nou Parlament, noves voluntats demanen noves polítiques. No siguem esclaus del passat, siguem creadors de futur, treballem pensant en els propers tres-cents anys i no en els darrers tres-cents. Aquesta casa és la principal forjadora del futur, portem-lo ben lluny.

Amb aquesta onzena legislatura del Parlament modern tanquem l'etapa autonòmica i enlairem un nou escenari cap al demà. Siguem conscients que protagonitzem un moment fundacional. Ara i aquí creem un abans i un després. Des d'ara mateix constituïm un parlament sobirà, que vol representar un poble lliure, d'un parlament regional de competències limitades, retallades i recorregudes a un parlament nacional amb plenes atribucions.

Aquestes són les darreres Constitucions que vam tenir i ara volem recuperar-les. (*La presidenta mostra un full a la cambra.*) Volem un parlament de tots i per a tots. Fem un país lliure, ple de ciutadans lliures, que, d'una vegada per totes, deixem d'emmirallar-nos en altres i puguem ser nosaltres el mirall i model a seguir.

Pocs dies després del 15 d'octubre és d'obligat compliment recordar la figura del que va ser el primer president del Parlament modern el 1932 i, posteriorment, president de la Generalitat, que va ser executat pel règim franquista amb l'ajuda del règim nazi. Estem parlant de Lluís Companys, executat fa setanta-cinc anys i que l'Estat espanyol encara no ha reparat la seva memòria ni la seva causa judicial. Ell i diversos diputats d'aquest

hemicicle van morir defensant la causa de la llibertat, de la democràcia i de Catalunya. La seva memòria és amb nosaltres, que no s'esvaeixi mai.

Lluís Companys va succeir en la presidència de la Generalitat a Francesc Macià, el primer president que va restablir l'autogovern. El 1930, un any abans de proclamar-se la República, va escriure el pròleg a la traducció al català de la primera biografia de Mahatma Gandhi, feta per Romain Rolland. Allà hi deia: «No totes les batalles es guanyen en un dia. La força no deturarà mai un sol instant l'hora d'un poble que té la ferma voluntat d'alliberar-se i està disposat sempre a fer tots els sacrificis que la llibertat sovint costa.»

Diputats i diputades, posem-nos a caminar, encetem el procés constituent. Queda constituïda l'onzena legislatura.

Visca la democràcia, visca el poble sobirà, visca la República catalana!

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Us convido a cantar l'himne nacional de Catalunya.

(La cambra, dempeus, canta Els segadors. Aplaudiments forts i perllongats.)

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia i sis minuts.